

**Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΞΑΠΛΩΝΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΘΗΡΙΩΔΗ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ: ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΣΕ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΟΛΑ**

Πριν από μια εβδομάδα, όταν η τιμή του εισιτηρίου του μετρό στο Σαντιάγο ανέβηκε στο ιλιγγιώδες ύψος των 830 χιλιακών πέσο (1,04 ευρώ περίπου), το αδάμαστο μαθητικό νεανικό προλεταριάτο –που έχει την αρετή να αρνείται στην πράξη αυτόν τον κόσμο, αρνούμενο κάθε διάλογο με την εξουσία– εξαπέλυσε επίθεση καλώντας σε «μαζική άρνηση πληρωμής εισιτηρίων», μέσα από την αυτοοργάνωση ενός γιγαντιαίου κινήματος ανυπακοής που βρήκε αμέσως τεράστια στήριξη από την τάξη μας, καθώς αυτά τα μέσα μαζικής μεταφοράς χρησιμοποιούνται από 3 εκατομμύρια ανθρώπους καθημερινά. Το κράτος απάντησε κατεβάζοντας εκατοντάδες ματατζήδες για να προστατεύσουν τους σταθμούς προκαλώντας σφοδρές συγκρούσεις μέσα στους σταθμούς του μετρό, που οδήγησαν στον τραυματισμό και τη σύλληψη εκατοντάδων ανθρώπων. Την Παρασκευή στις 18 Οκτωβρίου συνέβη μια ρήξη: κατά τη διάρκεια μιας καινούριας μέρας κινητοποιήσεων εναντίον της αύξησης της τιμής των εισιτηρίων, οι γραμμές του μετρό σταμάτησαν σταδιακά να λειτουργούν, μία προς μία, από τις 3 μμ και μετά. Αυτό οδήγησε σε μια πρωτοφανή κατάρρευση του μητροπολιτικού συστήματος αστικών μεταφορών. Την ημέρα αυτή άναψε η σπίθα και η προλεταριακή τάξη έδειξε τη δύναμή της, καθώς χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους, σαρώνοντας τις δυνάμεις καταστολής και ξεκινώντας μεγάλες ταραχές στο κέντρο του Σαντιάγο που ξεπέρασαν κάθε πρόβλεψη. Το διοικητικό κτήριο της ENEL (η ιδιωτικοποιημένη εταιρεία ηλεκτρισμού στη Χιλή) παραδόθηκε στις φλόγες όπως και πολλοί σταθμοί του μετρό. Το Καπιταλιστικό Κράτος έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο στον πληθυσμό κηρύσσοντας «κατάσταση έκτακτης ανάγκης», το οποίο σήμαινε ότι ο στρατός κατέβηκε στους δρόμους για πρώτη φορά μετά το τέλος της δικτατορίας ως αποτέλεσμα μιας κοινωνικής σύγκρουσης. Μετά από εκείνη τη νύχτα, τίποτα δεν θα είναι πια το ίδιο.

Το μεσημέρι του Σαββάτου, ένα κάλεσμα για συγκέντρωση στην Plaza Italia, στο κέντρο του Σαντιάγο, γρήγορα μετατράπηκε σε γενικό ξεσηκωμό με εξεγερσιακά χαρακτηριστικά που έφτασε σε κάθε γωνιά της πόλης, παρά την ισχυρή στρατιωτική παρουσία στον δρόμο. Και κυριολεκτικά, η εξέγερση εξαπλώθηκε σε όλες τις πόλεις της Χιλής. Σαν λεκές από λάδι, άρχισε να εξαπλώνεται με διαδηλώσεις της κατσαρόλας (cacerolazos), οδοφράγματα, επιθέσεις σε κυβερνητικά κτήρια, σαμποτάζ των υποδομών που είναι στρατηγικής σημασίας για την κυκλοφορία του κεφαλαίου (σταθμοί διοδίων και συσκευές μέτρησης κομίστρων στους αυτοκινητόδρομους, 80 σταθμοί του μετρό μερικώς κατεστραμμένοι και 11 ακόμη ολοσχερώς πυρπολημένοι, δεκάδες πυρπολημένα λεωφορεία κ.λπ.), 130 τραπεζικά καταστήματα και 250 ATM κατεστραμμένα, μερικές επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα και σε μια στρατιωτική μονάδα στο Iquique. Κι αυτό που ενόχλησε περισσότερο από όλα την άρχουσα τάξη ήταν η λεηλασία των αλυσίδων σουπερμάρκετ και των μεγάλων εμπορικών κέντρων. Σε αυτή την εξέλιξη των πραγμάτων, που για μας ήταν γιορτή, όπου το προλεταριάτο αυτοοργανώνεται και αντιμετωπίζει την κατάσταση ακραίας επισφάλειας στην οποία βρίσκεται, η

«κατάσταση έκτακτης ανάγκης» επεκτάθηκε σε σχεδόν 12 πόλεις που μπήκαν στον αγώνα επιβάλλοντας αυστηρή απαγόρευση της κυκλοφορίας, απαγόρευση την οποία επιβάλλουν τα αποβράσματα του στρατού και της αστυνομίας, των οποίων η δύναμη αυτή τη στιγμή ανέρχεται σε 10.500 άτομα, στα οποία έχει δοθεί το ελεύθερο να πυροβολούν στο ψαχνό.

Οι λεηλασίες και η άμεση ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών

Η ιερότητα της ατομικής ιδιοκτησίας αμφισβητήθηκε ριζικά από δεκάδες χιλιάδες προλετάριους που προμηθεύτηκαν ό,τι μπορούσαν από τα περισσότερα σουπερμάρκετ και τα μεγάλα καταστήματα, τα οποία λεηλατήθηκαν σχολαστικά και σε πολλές περιπτώσεις πυρπολήθηκαν, ενώ μια τρομοκρατημένη αστική τάξη παρακολουθεί και καλεί τους εκπροσώπους της να συντρίψουν χωρίς δισταγμό αυτό που ονομάζουν «μικρή ομάδα βίαιων στοιχείων και βανδάλων». Ωστόσο, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική, παρότι την αρνούνται διαρκώς: δεν πρόκειται για τη δράση μιας μειοψηφίας αλλά για ένα μαζικό φαινόμενο που εκφράζεται με ανεξέλεγκτη οργή.

Όσοι από εμάς έχουμε στερηθεί τα πάντα και επιβιώνουμε όπως μπορούμε, χρεωμένοι, χωρίς να μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα, δηλώσαμε έμπρακτα ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να πληρώνουμε για να αποκτήσουμε ό,τι χρειαζόμαστε για να καλύψουμε τις ανάγκες μας. Η αναπαραγωγή της εμπορευματοποιημένης καθημερινής επιβίωσης σε αυτόν τον τρόπο ζωής που μας έχει επιβληθεί είναι πάντοτε υποταγμένη στη συσσώρευση του κεφαλαίου από την αστική τάξη, εις βάρος των μισθωτών εργατών και στη βάση της καταδίκης μας σε μια ζωή αθλιότητας την οποία πρέπει να υπομένουμε μέρα με την ημέρα. Δεν κάναμε τίποτα περισσότερο από το να απαλλοτριώσουμε αυτά που μας ανήκουν και αυτούς που μας ληστεύουν κατά τη διάρκεια ολόκληρης της ζωής μας. Και αυτό δεν μπορούν να το ανεχτούν. Εν ολίγοις, η γενικευμένη εξέγερση σημαίνει ότι διεκδικούμε να ανακτήσουμε την ανθρώπινή μας υπόσταση και ότι αρνούμαστε τον εαυτό μας ως εμπόρευμα.

Ο τύπος: το φερέφωνο του κεφαλαίου και ο υπερασπιστής του εμπορεύματος

Ο τύπος έχει παίξει βασικό ρόλο στην υπεράσπιση της «κοινής λογικής» και στον προσανατολισμό αυτού που ονομάζεται «κοινή γνώμη», δηλαδή την κυρίαρχη λογική του καπιταλιστικού συστήματος, όπου τα υλικά αγαθά και η παραγωγή τους έχουν μεγαλύτερη σημασία από τις ανθρώπινες ζωές, υπερασπιζόμενος διαρκώς τη «δημόσια τάξη», τα «ατομικά δικαιώματα», την «ατομική ιδιοκτησία» και την κοινωνική ειρήνη για να δικαιολογήσει το μακελειό που προωθούν οι καπιταλιστές και τα πιο αντιδραστικά κομμάτια της κοινωνίας. Μέσα από τη διαστρέβλωση ή/και την απόκρυψη των γεγονότων, τη διάδοση ψεμάτων και ψευδών ιστοριών, την εγκληματοποίηση της κοινωνικής ανατροπής, το σύνολο του τύπου αποδείχτηκε συνένοχο με την κρατική τρομοκρατία: πρέπει να υποστούν τις συνέπειες για όλα αυτά. Μερικά παραδείγματα αυτού που λέμε είναι τα εξής:

- Απόκρυψη των δολοφονιών από τις δυνάμεις καταστολής και του αριθμού τους. Καμία αναφορά στις επανειλημμένες καταγγελίες περί «υπερβολικής χρήσης βίας κατά τις συλλήψεις, κακοποίησης παιδιών, κακομεταχείρισης, χτυπημάτων στα πρόσωπα και τους μηρούς, βασανιστηρίων, ξεγυμνώματος γυναικών και ανδρών και σεξουαλικής κακοποίησης», τις οποίες αναφέρει το Εθνικό Ινστιτούτο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (NHRI)
- Μετάδοση της απολύτως ψευδούς είδησης ότι πραγματοποιήθηκαν λεηλασίες σε «αγορές παραγωγών» στις περιοχές La Pintana και Puente Alto μεταξύ άλλων. Υπήρξε κόσμος που κατήγγειλε στα κοινωνικά και στα εναλλακτικά μέσα ότι μπάτσοι με πολιτικά προσπάθησαν να προκαλέσουν διχόνοια στο εσωτερικό της τάξης μας.
- Προώθηση του φόβου στον πληθυσμό, μέσα από διαρκείς αναφορές ότι οι λεηλασίες θα επεκταθούν επίσης στα νοικοκυριά και στις μικρές επιχειρήσεις, ενώ μόνο ελάχιστα εντελώς μεμονωμένα τέτοια περιστατικά έχουν συμβεί, τα οποία η τάξη μας πρέπει να απορρίψει με αποφασιστικότητα.
- Διαχωρισμός ανάμεσα σε «πολίτες» και «εγκληματίες», ανάμεσα σε «ειρηνικούς» και «βίαιους» διαδηλωτές, ποντάροντας στη διαίρεση και την απομόνωση των πιο ριζοσπαστικοποιημένων κομματιών του κινήματος, τα οποία επιχειρούν να προωθήσουν μια αντικαπιταλιστική κατεύθυνση στην ανάπτυξή του.
- Συνένοχη σιωπή όσον αφορά το κόστιμο της παροχής νερού που επηρέασε πολλές γειτονιές στο νότιο τμήμα του Σαντιάγο, όπου «υπόπτως» οι συγκρούσεις ενάντια στο Κράτος/Κεφάλαιο έχουν αναπτυχθεί με τον πιο άμεσο τρόπο ενάντια στους θεσμούς τους και όπου η εξουσία τυγχάνει απόλυτης περιφρόνησης.
- Η κυβέρνηση αναγνωρίζει επισήμως την ύπαρξη 8 νεκρών αλλά γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πολύ περισσότεροι. Καθώς ο Πρόεδρος Πινιέρα διακηρύσσει ότι «είμαστε σε πόλεμο ενάντια σε έναν ισχυρό εχθρό που δεν σέβεται τίποτα και κανέναν», ο ποταπός Andres Chadwick, Υπουργός Εσωτερικών, έκανε μια σύντομη δήλωση στην τηλεόραση, στην οποία είπε ότι 7 άνθρωποι έχουν «πεθάνει» –χωρίς να αναφέρει ότι έχουν δολοφονηθεί από τα χέρια του κράτους– και χωρίς να δώσει καμία περαιτέρω λεπτομέρεια. Εμείς που είμαστε παρόντες στον αγώνα και βρισκόμαστε σε συντονισμό με συντρόφους σε διαφορετικά μέρη της χώρας γνωρίζουμε ότι ο αριθμός των νεκρών είναι πολύ μεγαλύτερος. Έχουν κυκλοφορήσει βίντεο και φωτογραφίες στα κοινωνικά μέσα και σε ιστοσελίδες αντιπληροφόρησης, που συστηματικά «κατεβαίνουν» από το διαδίκτυο, τα οποία αποτυπώνουν τη δολοφονία ανθρώπων από τους στρατιώτες και τους μπάτσους σε διάφορες τοποθεσίες όπου αντιστέκονταν. Σύμφωνα με τη δική μας καταμέτρηση, την οποία δεν έχουμε καταφέρει να επιβεβαιώσουμε λόγω της σκόπιμης καμπάνιας απόκρυψης και παραπληροφόρησης από το Καπιταλιστικό Κράτος, αυτός ο αριθμός ανέρχεται τουλάχιστον σε 16 άτομα: 1 άτομο στην Quinta Normal, 2 στο San Bernardo, 5 στη Renca και 2 στη La Pintana τα οποία πέθαναν από

τις φωτιές κατά τη διάρκεια των λεηλασιών, 1 άτομο δολοφονήθηκε στη Lampra όταν ένα όχημα της αστυνομίας τον πάτησε σκόπιμα, 1 άτομο δολοφονήθηκε από στρατιωτικά πυρά στην Colina, 3 άτομα στη La Serena και 1 άτομο στο Pedro Aguirre Cerda σκοτώθηκαν λόγω της αστυνομικής καταστολής. Γνωρίζουμε ότι αυτός ο ελλιπής απολογισμός θα είναι ακόμα χειρότερος, καθώς τη στιγμή που γράφουμε εν τάχει αυτό το κείμενο, σκληρές συγκρούσεις συνεχίζονται υπό το καθεστώς απαγόρευσης κυκλοφορίας με τον στρατό, τους μπάτσους και τους ασφαλίτες σε διάφορα μέρη της Χιλής.

Η γενική απεργία της Δευτέρας 21 Οκτωβρίου και ορισμένα ζητήματα προοπτικής

Αύριο, Δευτέρα 21 Οκτωβρίου, ένας ανομοιογενής σχηματισμός μαζικών οργανώσεων κάλεσε σε γενική απεργία, την πρώτη που μπορεί να έχει πραγματική αποτελεσματικότητα, επηρεάζοντας άμεσα την παραγωγή λόγω της κατάρρευσης του συστήματος μεταφορών, τουλάχιστον στην πόλη του Σαντιάγο. Το κράτος κάνει ό,τι είναι δυνατόν προκειμένου οι «άνθρωποι να πάνε στη δουλειά»: έχουν εν μέρει ενεργοποιήσει τη γραμμή 1 του μετρό, προσπαθούν να ενισχύσουν τις λεωφορειακές γραμμές και έχουν καλέσει τον πληθυσμό να δείξει «αλληλεγγύη» βοηθώντας τους γείτονές του να πάνε στις δουλειές τους. Η καπιταλιστική τάξη ενδιαφέρεται μόνο στο να παράγει για τον εαυτό της, τους είμαστε χρήσιμοι μόνο για την παραγωγή και τη μεταφορά των εμπορευμάτων τους και την αύξηση της συσσώρευσης του κεφαλαίου. Γι' αυτόν τον λόγο, καλούμε τον κόσμο να μην πάει στη δουλειά και να συμμετάσχει ενεργά στην απεργία, όπως το κάνει το σωματείο των εργαζόμενων στο μετρό λόγω της «αστυνομικής και στρατιωτικής καταστολής». Επιπρόσθετα, θεωρούμε σημαντική την προώθηση των ακόλουθων θέσεων για την προοπτική του αγώνα:

- Να μην πέσουμε στη δυναμική του αλληλοφαγώματος γύρω από το φαγητό, το νερό και την ικανοποίηση των αναγκών μας: αυτό είναι το παιχνίδι του Κράτους, το διαίρει και βασιλεύει. Για να λύσουμε τα προβλήματά μας πρέπει να οργανωθούμε στην κοινότητά μας. Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος.
- Να μην επιτρέψουμε στα πολιτικά κόμματα και τη σοσιαλδημοκρατία να παρουσιαστούν ως «εκπρόσωποι» μας, να οικειοποιηθούν τον αγώνα και να ξεκινήσουν τις διαπραγματεύσεις με το κράτος για να σβήσουν τη φωτιά της εξέγερσης, επιχειρώντας να κατευθύνουν την επίλυση της σύγκρουσης προς επιφανειακές, διακοσμητικές μεταρρυθμίσεις που δεν έχουν ως στόχο την εξάλειψη της ρίζας των προβλημάτων της τάξης μας.
- Να καταλάβουμε όλες τις εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις και να τις μετασχηματίσουμε σε τόπους αντίστασης, συζήτησης, συνάντησης και αυτοοργάνωσης, τόπους συγκέντρωσης φαγητού και φαρμάκων και χώρους νοσηλείας των τραυματιών μας.

- Να οργανώσουμε συνελεύσεις βάσης στις περιοχές όπου ο αγώνας αναπτύσσεται προκειμένου να αποφασίσουμε συλλογικά την κατεύθυνση της συνεχιζόμενης εξέγερσης.
- Να απαιτήσουμε την απελευθέρωση των πάνω από 1.700 κρατούμενων που διώκονται για τη συμμετοχή τους στην εξέγερση.

**ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΟΛΑ!
ΑΣ ΚΙΝΗΘΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗ ΖΩΗ!**

Μερικοί κομμουνιστές/αναρχικοί προλετάριοι που συμμετέχουν στην εξέγερση,
20/10/2019